מנורת המאור — הלכות חלה

הלכות חלה. חייב כל אחד ואחד מישראל להפריש חלה מעיסתו, אם היא מחמש מינין שבפסוק ארץ חטה, והן חטין ושעורין וכוסמין ושיבולת שועל ושיפון, ואם יש בעיסה ששים אוקיות ולמעלה. ואם אין בה זה השיעור אינה חייבת בחלה, וחלה שהוא דבר מועט מן העיסה. ומברך כשיפרישנה, בא"י אמ"ה אקב"ו להפריש חלה, ושורף אותה באור, והיא הנקראת חלת האור. ומפריש אותה אם יש שם כהן או כהנת משלש עשרה שנה ומעלה לאכול אותה. דתניא אין חלה בחוצה לארץ אלא למי שהטומאה יוצאה מגופו, ומותרת אפי' לזבין ולזבות ולנדות וליולדות.